

[Dohrmann]

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager beslutningsforslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Formanden:

Jeg skal oplyse, at de som punkterne 2 og 4-7 opførte sager udgår af dagsordenen for mødet i dag.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Formanden:

Her skal jeg meddele, at de af fru Margrete Auken under nr. 3 og 4 opførte spørgsmål til energiministeren, spm. nr. S 806 og S 807, og det af hr. Ole Espersen under nr. 5 opførte spørgsmål, spm. nr. S 803 til ministeren for kulturelle anliggender, med spørgernes indforståelse udgår til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 804

1) Til miljøministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage for at forhindre, at den norske og islandske argumentation for fortsat fangst af udryddelses-truede hvaler ødelægger troværdigheden og dermed gennemslagskraften i det nordiske samarbejde imod grænseoverskridende forurening?»

Skriftlig begrundelse

I forbindelse med Nordisk Råds 34. session kom det med al ønskelig tydelighed frem, at den norske og islandske regering ikke har til hensigt at følge internationale flertalsbeslutninger eller anbefalinger fra et flertal i den internationale hvalfangstkommission.

Begge regeringer stod i 1983 bag en fælles-nordisk protest til den engelske regering, fordi den ville fortsætte dumpning af radioaktivt affald på trods af en flertalsbeslutning om et midlertidigt dumpningsforbud i Londonkonventionen (vedtaget februar 1983).

Det fremgik tydeligt under debatten om den norske og islandske hvalfangst under sessionen i København, at de to landes regeringer mener, at det er norske og islandske forskere – og ikke et internationalt forum –

der skal tage stilling til, om bestanden er truet. Argumentet er helt analogt med den britiske regerings argumentation omkring Windscale, forsurening, dumpning og andre former for grænseoverskridende forurening. Det kan på denne baggrund være svært at forestille sig, at fællesnordiske initiativer – begrundet i egne eller internationale videnskabelige vurderinger – vil blive taget alvorligt i de lande, vi almindeligvis kritiserer for grænseoverskridende forurening og for ikke at følge internationale vedtagelser.

Margete Auken (SF):

Begge de spørgsmål, jeg har stillet til miljøministeren, er en opfølgning af den debat, vi havde på Nordisk Råds session i sidste uge.

Spørgsmålet om hvalfangsten er der jo klar enighed om i Danmark. Folketingets miljøudvalg vedtog en beretning i juni, hvor vi meget klart tog afstand fra såvel Norges som Islands opførsel, men problemet er, at man ikke har fulgt vores opfordring om at prøve at gøre sin indflydelse gældende.

Det har været meget vanskeligt at få såvel nordmændene som islændingene til at forstå, at der her er tale om en miljøsag. Det er tydeligt, at de i højere grad opfatter det som en industrisag eller en fangstsag, og det er derfor mig meget magtpåliggende, at Danmarks miljøminister gør det klart, at den norske og islandske holdning dels med al sandsynlighed vil betyde et sammenbrud for hvalfangstkommissionens arbejde – det er meget svært at forestille sig, hvordan det skal gå godt, når de to rigeste lande opfører sig sådan, som de gør – dels at det bliver utrolig vanskeligt at komme videre med det øvrige miljøarbejde, når Island og Norge argumenterer, som England og Frankrig gør i de øvrige konventioner.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at hvalfangst hører under ministeriet for Grønland. Ifølge Grønlandsministeriet hører spørgsmålet om hvalfangst begrundet i videnskabelig forskning hjemme i Den internationale Hvalfangstkommissions, IWCs, regie, hvor både Island, Norge og Danmark er medlemmer.

I henhold til IWCs vedtægter skal medlemsstaterne forelægge forslag om tilladelse